

Ahoj!

Volám sa Zuzka a som študentkou i mamičkou zároveň. Keď som sa zalúbila, mala som 16 rokov, bola to moja prvá veľká láska, ktorá na moje veľké šťastie stále pretrváva. Po niekoľkých mesiacoch som zbadala, že mi často býva nevoľno. Ako budúca zdravotníčka som tušila príčiny nevoľnosti. Tehotenský test bol pozitívny, mala som plnú hlavu otázok a starostí- Ako to povedať mame? Čo mám robiť? Čo bude so školou? Plakala som a veľmi dlho uvažovala o tom, čo urobím. Z každej strany som počúvala – Pokazíš

si
ži-
voť, keď „si to necháš“! Si mladá, nebudeš chodiť po diskotékach,... Pri všetkých tých starostiach mi ani na chvíľu nezišlo na um tehotenstvo prerušiť, aj keď som si od začiatku bola vedomá toho, že jednoduché to mať nebudeme. Povedala som si, že bábätko si za každú cenu nechám a budem naň hrdá.

Mesiace plynuli, bábätko rástlo a rástla aj moja netrpezlivosť. Nadišiel čas pôrodu a ja som sa veľmi bála. Keď som sa prebudila z narkózy, sestričky mi priniesli ukázať bielu perinku a v nej zavinuté to najkrajšie dieťaťko na svete. Darovala som život chlapčekovi a zo mňa sa stala mama. Miško má teraz 9 mesiacov, je to môj najväčší poklad a najväčšie šťastie, ktoré ma stretlo. Som rada, že som sa takto rozhodla. Pravdou je, že mojou veľkou oporou je moja mamka, ktorá je s Miškom, kým ja „deriem školské lavice“ a priateľ, Miškov otec, ktorý sa stará o to, aby nám nič nechýbalo.

ZUZKA

MAMOU V ŠKOLSKEJ LAVICI